ANUL X. No. 1130 — 8 PAGINI 6 LEI — Vineri 4 Noembrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Manevre ungureşti

Acum o săptămână trebuia să ţină şedinţă la Budapesta, comitetul Cupei Europei Centrale a amatorilor. Scopul era soluţionarea litigiului româno-maghiar, care împiedică lichidarea actualei ediţii a probei.

Din motive aproape... misterioase şedinţa nu s'a putut ţine. Intre timp, presa vieneză a publicat o serie de ştiri din sursă pestană prin cari se acredita versiunea că ea nu s'a ţinut pentrucă participarea României nu era certă. Federaţia noastră a desminţit şi insinuarea puţin abilă, prin care ni se trecea nouă răspunderea nesoluţionărei litigiului n'a prins.

Ce a urmat ştiţi cu toţi. Amatorii unguri au învins pe cehoslovaci, dobândind cu un joc mai mult decât România primul loc în clasament.

Concomitent cu această victorie s'a produs însă un lucru mai caracteristic. Nu se mai vorbeşte nimic de şedinţa comitetului Cupei Europei Centrale a amatorilor. Presa ungară, care pe chestiunile internaţionale este de o solidaritate admirabilă, a scos depe rol soluţionarea litigiului româno-maghiar. De unde în urmă cu o săptămână, chestiunea era desbătută pe coloane întregi, astăzi, nu se mai şopteşte un cuvânt.

De ce, nu e greu de ghicit.

In Ungaria se pune mare preţ pe cea mai neînsemnată izbândă sportivă. Cel mai obscur rezultat capătă o publicitate internaţională susţinută şi trece în catalogul marilor isprăvi maghiare, care este răspândit în toată lumea.

Din moment ce sunt în fruntea clasamentului, nimic nu-i mai poate interesa şi e firesc să nu grăbească soluţionarea unui conflict care le-ar putea modifica poziţia.

Iată cum se explică de ce ungurii care acum două săptămâni, insistau pentru o desbatere a cazului, azi l'au dat uitărei. Iar dacă alţii vor încerca să provoace ţinerea conferinţei, veţi vedea că pestanii o vor zădărnici prin tot felul de mijloace.

Cine cunoaşte mentalitatea oficialităţei pestane, va conveni că pentru vecinii noştri, chestiunea a devenit inactuală din moment ce în fruntea clasamentului poţi citi: Ungaria.

Lucrul acesta este extrem de preţuit de unguri, chiar dacă nu reprezintă o situaţie reală.

In fiecare zi puteţi ceti articole de auto-slavă, cari sunt reproduse în presa străină printr'un penetrabil serviciu de informaţii.

Totuşi în Martie sau în Aprilie, ungurii nu vor mai împiedeca ţinerea şedinţei, o vor provoca chiar; atunci însă, vor fi mânaţi de alte interese.

In credinţa că odată soluţionat litigiul din Cupa Europei Centrale a amatorilor, echipele ungureşti vor recăpăta un debuşeu care le aduce milioane, presiunea diferitelor Budai, Bocskay sau alte Somogy, va îndemna M. L. Sz.-ul la o înţelegere. Ungurii vor încerca realizarea unei antante, vor renunţa chiar la situaţia actuală după ce o vor exploata toată iarna. Interese materiale vor dicta această schimbare de atitudine.

Toate manevrele ungureşti merită însă un răspuns. Federaţia noastră ar trebui să adopte o atitudine în consecinţă. In definitiv e timpul ca diplomaţia sportivă ungară, să înregistreze o reacţiune.

In acest scop două căi ne stau la dispoziţie:

1. România să ceară întrunirea imediată a comitetului Cupei Europei Centrale a amatorilor.

2. In cazul când nu s'ar întruni comitetul decât în Martie, să nu participăm la această şedinţă.

Primul punct să se ceară sub sancţiunea retragerei noastre din competiţie.

Având perspectiva să rămână leaderii unei probe lichidate... ungurii ar face şi ei tot posibilul ca şedinţa să se ţină şi atunci manevra ungurească ar fi complect dejucată.

In cazul însă când comitetul nu se va întruni decât în Martie, România să anunţe depe acum că nu va participa şi atunci eventualitatea ca Budai et compania să joace la noi, nu s'ar mai putea realiza.

E nevoie ca federaţia noastră să se manifeste în acest sens.

Nu de alta, dar prea am fost câmpul tuturor experienţelor «înaltei diplomaţii sportive ungare».

LIS.

Ludowig Gall va alerga la Budapesta

Victoria strălucită repurtată de braşoveanul Ludowig Gall la Olympiada Balcanică dela Atena, deschide reprezentantului nostru perspective nebănuite.

Proba marathonului, deşi extrem de populară în unele ţări, este completamente ignorată în altele.

A ajunge însă să parvii în primele rânduri ale acestei dificile încercări, echivalează cu o consacrare din cele mai preţioase.

Victoria lui Gall, repurtată în condiţiuni atât de strălucite, i-au adus o rapidă consacrare, mai ales că ziarele occidentale s'au ocupat de ea cu un mare lux de amănunte.

Primul efect a fost invitaţia pe care emeritul fondist braşovean a primit-o din partea federaţiei ungare de atletism, pentru un mare meeting de marathon care urmează să aibe loc în cursul acestei luni la Budapesta.

Data exactă a acestui meeting n'a fost încă fixată, dar lucru cert este că Gall va avea de principal adversar pe campionul Ungariei la această specialitate, Galambos, un technician reputat, care şi-a adjudecat cu o regularitate matematică toate concursurile internaţionale de marathon disputate în ultima vreme în Europa.

De altfel, Duminică a avut loc la Cosice un meeting al celor 4 naţiuni (Cehoslovacia, Lettonia, Ungaria şi Germania) în care Galambos s'a clasat primul, parcurgând clasicul parcurs în 2 ore 43'14" 4/10. In urma sa au venit alergători de mare clasă ca: Branck (Germania), Bena (Cehoslovacia), Moltmüller (Lettonia) şi Hets (Cehosiovacia).

Această performanţă este un indiciu sigur asupra calităţilor excepţionale ale adversarului pe care

GALL

îl va întâlni la Budapesta alergătorul nostru.

Ziarele ungureşti cari se ocupă îndeaproape de invitaţia trimisă de federaţia de atletism a Ungariei lui Gall, relevă posibilităţile sale excepţionale şi prevăd o luptă neasemuită ca valoare technică între cei doi mari specialişti ai dificilei probe.

Barany vorbeşte „Gazetei Sporturilor"

Părerile celebrului înotător ungur asupra nataţiei mondiale, despre metoda în antrenament, despre Japonezi şi despre dânsul. „Ne trebuie profesionişti"

Dela corespondentul nostru

In goană după un interview cu o celebritate, interview pe care direcţia «Gazetei» mi-l cerea insistent, mi-am îndreptat atenţia, după cum era şi firesc, spre terenurile de football. Şi tot căutând celebritatea care să satisfacă exigenţele cititorilor români am aşteptat o «lovitură».

Asta până într'o bună zi când, obsedat de dorinţa de a-mi satisface odată datoria, am remarcat pe frontonul unei vile cochete dintr'un cartier elegant al Pestei o firmuliţă:

Dr. ISTVAN BARANY

— N'o fi cumva celebrul înotător, locatarul vilei?.. Asta ar însemna într'adevăr o lovitură... Ce-ar fi să încerc?...

Peste câteva zile m'am convins că aci locueşte chiar campionul.

Am sunat, am fost introdus într'o cochetă sală de aşteptare şi apoi în cabinetul de consultaţii al medicului.

Un bărbat înalt, frumos, cu un surâs amabil, mă 'ntâmpină:

— Kérem, tessék helyet foglalni!...

Urmez invitaţia, iau loc şi cu un acent «dureros», îmi destăinuesc... suferinţa:

— D-le doctor, aşi dori... un interview pentru «Gazeta Sporturilor»...

— ? ?...

Nu mă aşteptam ca maniera naivă în care am procedat să stârnească atâta uimire.

I-au trebuit reputatului campion minute întregi pentru ca să-şi revină şi să-şi regăsească zâmbetul caracteristic.

— «Interesantă maniera d-tale de a intervieva. Bravo, d-le!... M'ai amuzat...

— Sunt măgulit. Dar... ce credeţi despre situaţia actuală a nat..

— Mai încet domnule, că iar mă zăpăcesc...

Şi sveltul medic îşi scoate halatul profesional. Apoi mă invită într'un «fumoir», scoate dintr'un sertar câteva ciorne de interviewuri şi se pregăteşte să mi le dicteze. Barany vrea să-mi plătească poliţa, desigur.

Pentrucă am intrat însă pe o pantă amicală, îmi permit o întrerupere îndrăzneaţă.

— Domnule doctor, renunţ la interview şi vă rog să-mi acordaţi o convorbire cu caracter particular. Sunt un vechiu admirator al d-stră şi apelez la proverbiala dv. gentileţe pentru a fi satisfăcut.

Nimerit în centrul intenţiunilor sale răutăcioase, Barany nu mai are încotro. Şi discuţia se angajează pasionantă datorită vervei remarcabile şi culturei deosebite a interlocutorului meu.

— «Sunt un pasionat adept al nataţiei.

Nataţia mă interesează şi mă preocupă din toate punctele de vedere. O practic, cu pasiune, urmăresc performanţe, îi studiez efectele din punct de vedere anatomic.

«Sunt în curent cu toate performanţele mondiale şi caut să cunosc pe cât îmi permite timpul şi posibilităţile fiecare nouă revelaţie a sportului înotului.

«Actualmente lucrez la o statistică cu fundament ştiinţific a rezultaţi ai Olympiadei.

«Urmăresc îndeosebi să-mi explic căror calităţi specifice se datoreşte succesul japonezilor şi mai ales cum copilaşi de 14—16 ani au fost cei mai rapizi şi mai rezistenţi concurenţa ai Olympiadei.

«Nu am ajuns încă la rezultate stabile ca să mă pot pronunţa. De aceea evit să dezvolt această chestiune până nu voi fi definitiv documentat asupra ei. Pot însă preciza că rezultatul studiilor mele va fi senzaţional şi va revoluţiona actuala metodă de antrenament».

— Vorbiţi de «metodă de antrenament». Sunt desigur mai multe metode de antrenament. Sunteţi adeptul uneia anumite?...

— «Natural. Mă antrenez după o metodă a mea specială. Insă, trebuie să mărturisesc, de multe ori constat că cea aleasă nu este cea potrivită şi mi-o schimb.

«Sportul nautic este un sport care cere mai mult ca altele, antrenament metodic şi perseverent. Şi mai cere teren prielnic.

«Budapesta este în această privinţă favorizată faţă de alte metropole.

«Monumentalul bazin cu apă termală depe insula Sfânta Margareta este un adevărat paradis pentru un înotător.»

— După câte spuneţi, în nataţie antrenamentul este fundamentul tuturor performanţelor şi campionilor. Dar antrenamentul cere timp şi după câte ştiu, unanimitatea înotătorilor sunt amatori şi...

— «A! Bine că ai ajuns aci, pentrucă îmi deschizi teren să-mi dezvolt cu acest prilej o veche credinţă.

«Susţin că nataţiei, la fel ca şi celorlalte ramuri de sport, îi trebueşte profesionism. Ii trebuesc campioni exhibiţionişti, îi trebuesc spectacole.

«Weismueller a fost primul care a înţeles menirea aceasta.

«In momentul când şi-a dat seama că nu mai poate da mai mult, a trecut la profesionism. Păcat însă că nu şi-a îndeplinit proectele şi a trecut la cinematograf, unde nu are perspectivele pe cari i le oferia nataţia.

«Acum în urmă — aud — Arne Borg s'a decis să facă profesionism.

«Ar fi un mare câştig pentru nataţie. Căci, dacă celebrul campion nu mai are vigoarea de a face performanţe mari, şi-a mai păstrat stilul său minunat iar experienţa lui bogată este suficientă pentruca cei cari îl vor urmări în exhibiţii să aibă ce învăţa.

«In concluzie, NE TREBUIE ŞI IN NATAŢIE, PROFESIONISM».

Un sbârnăit strident al soneriei îl opreşte pe Barany din destăinuiri şi-i readuce aminte că mai este şi medic. Un client...

Mă despart — cu destul regret, — nu înainte de a-i mulţumi călduros şi ne făgăduim de a căuta să ne revedem şi a continua discuţia...

S. T.

Medicii şi sportul

Am semnalat la timp şi cu toată atenţiunea constituirea asociaţiunei medicilor sportivi.

O asociaţiune care deşi de curând înfiinţată a reuşit totuşi în scurtul răstimp de când funcţionează să organizeze un curs de informaţiuni pentru medici la Tekirghiol, să strângă apoi laolaltă pe puţinii medici cu cunoştinţi sportive, să organizeze în acest sens o serie de prelegeri şi conferinţe şi însfârşit să editeze un buletin extrem de interesant cu un bogat şi variat material.

Munca depusă de către cei din fruntea asociaţiunei, printre care ar fi păcat să nu remarcăm pe d-nii colonel medic I. Lascar, locot. medic Covaciu, dr. Pavel, A. Ionescu, etc. a fost la început anevoioasă având de luptat cu o complectă indiferenţă din partea organizaţiunilor sportive şi cu o oarecare lipsă de înţelegere din partea colegilor.

Intr'adevăr, din punct de vedere al medicinei sportive la noi situaţia se prezintă destul de prost.

Tânărul fuge în general de medic, deşi poate acesta ar fi tocmai cel mai indicat să-l îndrumeze spre anumite exerciţii, sau să-l înlăture de la altele.

Dar în acelaş timp, câţi medici avem cu adevărat sportivi, medici suficient pregătiţi pentru a cunoaşte efectul sportului asupra organismului?

Acesta a fost de fapt şi primul obiectiv al asociaţiei medicilor: formarea de cadre.

Am urmărit cu deosebită atenţiune planul de lucru şi apoi activitatea acestei asociaţiuni, declarându-ne dela început încântaţi de iniţiativa celor dela O. N. E. F.

Credem însă că pentru o complectă şi cât mai eficace lămurire a opiniei publice, asociaţiunea nu ar trebui să piardă din vedere raporturile reciproce care trebue să existe între sportsmeni şi medici, raporturi cari trebuesc studiate.

Căci ne găsim — şi nu facem aluzie la ţara noastră unde nu s'au putut încă pune asemenea probleme — în prezenţa a două tendinţe destul de contradictorii:

Se cere dela medici un control pe care-l cred necesar, cerându-se în acelaş timp ca acest control să ajungă la hotărâri fără apel.

Astfel de probleme deschid discuţiuni cari credem că ar interesa şi asociaţia medicilor noştri. Ele s'ar referi la anumite puncte precise:

1. Este de dorit un control medical?
2. Acest control este necesar?
3. Este indispensabil?
4. La ce momente trebue exercitat? Inainte? In timpul? Sau după efortul sportiv?
5. Comportă el sancţiuni?
6. Ce rezultate ar da?
7. Medicii sunt ei în stare să asigure un astfel de control, fără studii speciale în prealabil?

Sunt atâtea chestiuni, atâtea noi orientări, pe care credem că cei de la asociaţie merită să le pună în programe alături de studii de pură specialitate şi aceasta pentru a lărgi discuţiile şi a pregăti o mişcare sportivă perfectă în concepţie şi fecundă în rezultate.

CAMIL MORŢUN

Comitetul U.F.S.R. se întruneşte azi

Se va discuta importanta propunere a F. R. F. A. în legătură cu amenajarea parcului dela şosea

Astă seară la ora 6.30 se întruneşte în şedinţă specială comitetul U. F. S. R.-ului.

Scopul acestei adunări este luarea în discuţie a propunerii federaţiei române de football, cu privire la punerea în exploatare a terenurilor, proprietatea U. F. S. R., dela şosea.

PROPUNEREA F. R. F. A.

Din informaţiile pe cari le-am căpătat în cercurile oficiale, am aflat punctele principale ale propunerilor pe care F. R. F. A.-ul le-a remis în scris secretariatului general al Uniunii.

Astfel, federaţia de football cere să i se cedeze terenul în scopul de a-l amenaja după cerinţele moderne, ţinându-se în seamă lucrările existente. E vorba aşa dar de o complectare, de pe urma căreia vasta arenă să aibe o capacitate de circa 30.000 spectatori. Celelalte amenajări sunt chestiuni de detalii, cari — în eventualitatea că se va cădea de acord asupra punctului principal — vor fi luate în discuţie ulterior.

La această şedinţă e foarte probabil să asiste unanimitatea membrilor din comitet, dat fiind faptul că de rezoluţia ce se va da cererii F. R. F. A.-ului, depinde în bună măsură evoluţia viitoare a sportului bucureştean.

Ce cred Sabottke şi Spakow de matchul lor

Sunt egal de optimişti

In preajma plecării sale în Germania, Spakov susţine astăseară la sala Gibb din strada Isvor, ultimul său match din actuala stagiune, cu care prilej îşi va lua rămas bun dela admiratorii săi.

SABOTTKE

Adversarul ales, ca să-i servească replica este germanul Walter Sabottke, challenger la titlul semigreu al ţării sale.

Matchul suscită un interes cu atât mai mare, cu cât Spakow înainte de a părăsi România, pentru a-şi încerca norocul în Germania, are tot interesul ca partida angajată cu unul din cei mai buni semigrei germani să se termine în favoarea sa. Un eşec ar compromite campania proectată. Ne putem deci aştepta, ca Moţi să furnizeze o partidă de zile mari.

Dornici să cunoaştem părerea celor doi adversari ne-am adresat lor, pentru a împărtăşi cetitorilor noştri, speranţele lor.

Ce crede Walter Sabottke

L'am găsit pe germanul la hotel Esplanade, unde se odihnea în aceiaş cameră cu Hans Schiller, adversarul lui Lucian Popescu.

Inalt, blond şi bine legat, Sabottke ne-a primit cu acea bonomie, caracteristică nemţilor, răspunzând la toate întrebările noastre.

— *Cum aţi călătorit?*

«Bine, nu mă simt obosit de loc; aşi fi putut boxa chiar eri.

— *Cum vi s'a decernat titlul de challenger al Germaniei?*

«Am muncit mult — din greu — doborând numeroşi adversari, ca să mă apropii de vârful piramidei. Şi cum nu am decât 23 de ani sunt sigur, că în curând voiu fi campion.

— *Ce matchuri mai importante aţi susţinut?*

«Am ridiculizat pe Tobeck, cu care acum doi ani terminasem la egalitate. Am bătut prin knock out în repriza cincea pe Eggert, care era vorba să vie în România în locul meu. Pe Boja l-am învins de două ori, la puncte. Pe Holzel prin k. o. în prima repriză şi pe Heeser prin scoaterea din luptă în rondul al cincilea.

— Ultimele matchuri?

«Ultimele patru matchuri le-am câştigat prin knock out, învingând pe Witt în repriza doua, pe Volkner în a treia, Bredow în a doua şi pe compatriotul meu, Ertinghausen în prima repriză!

— *Nu ai fost învins de nimeni?*

«Ba da, de Trollmann acum un an. Sunt însă ori când gata să-i accept revanşa. Nu cred, ca de data aceasta să rămână pe picioare.

— *Ce crezi despre Spakow?*

«Am auzit vorbindu-se mult bine despre el. Dacă a knock outat pe Tobeck — aşa cum mi s'a spus — şi a dispus de Griselle, trebue să fie un om de mare calitate.

— *Speri să învingi?*

«Aşa precum vă văd. Nu prea sunt obicinuit să perd. Boxez însă pentru prima oară în străinătate şi e firesc să fiu puţin nervos. Nu ştiu cum am să fiu primit de public. Sunt însă sigur, că după o repriză, două am să mă familiarizez şi că voi face o impresie bună.

— Noroc!

«Vă mulţumesc şi nădăjduesc, că evenimentele nu vor desminţi spusele mele».

Speranţele lui Spakow

L'am găsit pe Moţi la Astoria, în compania soţiei sale, a managerului său şi a nedespărţitului Coco Sufrin.

— *Cum te simţi, ce crezi... când pleci?*

«Tare, bine! M'am antrenat serios şi sunt sigur de victorie. Doar n'o fi mai bun ca Griselle, Sabottke? De altfel trebue să înving, de teama lui Damsky, care mă aşteaptă la Berlin, cu un întreg program de lucru, pentru iarna aceasta.

— *Când boxezi în Germania?*

«La 18 Noembrie, la Colonia, cu Hower. In aceiaş seară Neusel boxează cu Guerhing.

— *Eşti bucuros, că pleci?*

«Nu sunt bucuros, decât atunci când mă reîntorc în ţară.

— *Să nu uiţi în străinătate, că eşti român!*

«Port întotdeauna tricolorul peste graniţă cu mine şi cred, că i-am făcut destulă cinste pe ringurile străine. Aici... îl poartă alţii!

Amatorii... de pumni

S'au suit pe ring cocorii,
Nu părinţii, ci feciorii.
In chiloţi de voile-georgette,
Cumpăraţi la Lafayette,
Gata să mănânce norii,
Amatorii

Intre patru sfori, în ring,
Amatorii se încing.
Se ridică, se aşează,
După break se 'mbrăţişează,
Şi din când în când împing
Câte-un swing.

Unul, gras, ca un titan,
Se repede cu elan
Şi pe când familia 'l plânge,
A scuipat atâta sânge,
C'a făcut un vast ocean
In lighean.

Unul e boxeur sadea,
A boxat ca şi o stea,
Şi în timp ce din balcoane
Pică flori dela cucoane,
I-a picat pe duşumea
O măsca.

Pathefonul cântă Nuşa.
Ce impresionată-i tuşa,
Când observă că nepoţii
Cu mânuşi se poartă toţii
Şi-au spart ochiul, nasul, guşa,
Cu mânuşa.

Mai în silă, mai în rate,
Amatorul se tot bate,
Dar când lupta se 'nteţeşte,
Publicul îl huidueşte.
A lovit, ce laşitate,
Pe la spate.

Marcu face galerie:
«Bate-te cu frenezie.
De câştigi, să ştii că mâine,
Domnul Herdan la o pâine,
Iţi măreşte raţia ţie
Cu-o felie».

Antoniu-şi drege tonul
Şi le ţipă cu trombonul,
«Cei învinşi, să se irite,
Vor pleca în tren de vite,
Şi va merge doar campionul
Cu Simplonul».

Toţi, cu numele 'n gazetă,
Se dau tumba 'n piruetă
Şi gândesc: «Ce-o fi să fie,
Dacă-i caz de doctorie,
Eu trag nene, ca vedetă,
La reţetă».

A. NOL.